

[Undervisningsministeren]

men også her tror jeg, der er stor opmærksomhed om spørgsmålet. Rektorkollegiet finder i øvrigt, at der allerede er taget initiativ til en række foranstaltninger, hvis sigte også er i god overensstemmelse med Ligestillingsrådets forslag. Og så henviser de oven i købet også til undervisningsministerens brev til rektorerne, hvor der er givet anbefalinger til en række initiativer til fremme af den kønsmæssige ligestilling på institutionerne, og, siger Rektorkollegiet, disse anbefalinger vil indgå i institutionernes videre overvejelser og planlægning på området.

Selvfølger skal der tid til at tilrettelægge dette arbejde seriøst og ordentligt, men jeg har en klar forventning om, som det også er udtrykt i dag, at vi inden årets udgang kan få sådanne tilbagemeldinger fra institutionerne i forhold til de spørgsmål, vi har rejst, og de anbefalinger, vi har givet, at vi kan se, om det nu bevæger sig klart og synligt i den rigtige retning.

Jeg vil gerne i dag give mit tilsagn om nu nøje at følge denne udvikling; det var særlig fru Sonja Mikkelsen, der var inde på spørgsmålet, men også andre har været inde på det. Jeg skal også gerne herfra sige, at jeg selvfølgelig er rede til at orientere Folketinget ved først givne lejlighed, når vi kan sige, at nu er der nogle konkrete ting at melde videre på; men det kan Folketinget jo ofte selv finde ud af.

Men det er jo ikke noget, man gør over en nat, som det blev sagt, så vi vil følge udviklingen nøje i en 3-års-periode, og hvis vi ikke dér kan se de synlige resultater, som alle her er enige om må fremstå, efterhånden som udviklingen skrider frem, så er der behov for at tage nogle ekstraordinære initiativer.

Om dagsordensforslaget, som regeringen jo altså ikke kan støtte, vil jeg sige, at der er flere ting i det, som vi ikke er uenige i, og hvor vi allerede har taget nogle initiativer. Efter vores opfattelse kan vi dog ikke pålægge institutionerne at udarbejde handlingsplaner – set i sammenhæng med den formulering, som vi nu har givet i den nye universitetslov; det er også derfor, vi har brugt udtrykket »opfordre« institutionerne til det. Men med Rektorkollegiets tilbagemelding må jeg sige, at de tager denne sag alvorligt, og jeg mener slet ikke, det er nødvendigt at pålægge.

Når det gælder de midlertidige foranstaltninger med at opslå stillinger, er det jo i hvert fald et spørgsmål om, at man skulle have dispensation fra ligebehandlingsloven. Det ville forudsætte dispensation, hvis man i denne sammenhæng skulle prioritere kvinder frem for at sikre en ligestilling.

Og når det gælder forslaget om et hurtigarbejdende udvalg, mener jeg altså, at det med de initiativer, vi har taget, og de forventninger, vi har om tilbagemeldingerne, på dette tidspunkt – sådan vil jeg sige det – skulle være unødvendigt.

Og så har jeg i øvrigt tilkendegivet, at i den udstrækning, hvor institutionerne får behov for ministeriets støtte – herunder måske også støtte til at indsamle erfaringer fra andre lande, som kunne inspirere institutionerne eller fremme ligestillingen – er ministeriet selvfølgelig rede til at give et sådant bidrag, en sådan håndsrækning.

Det skal være mit andet svar til ordførernes forespørgsel.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes, det har været en konstruktiv debat, og jeg vil gerne takke alle ordførerne for at have diskuteret tingene seriøst. Alle har faktisk forholdt sig til spørgsmålet og er kommet med forslag, bortset fra Fremskridtspartiet, og det vil jeg takke for.

Jeg tror også, at der kommer noget ud af det, for især når det drejer sig om disse handlingsplaner, ligger der jo nu en meget klar tilkendegivelse fra såvel Socialdemokratiet som De Konservative og SF om, at nu skal institutionerne altså tage sig sammen. Ministeren var en lille smule blødere, idet han gjorde meget ud af, at han ikke ville bruge ordet »pålægge«, men »opfordre«; men jeg forstod, at den opfordring er en, man ikke kan undlade at følge, og så er det også godt nok.

Jeg forstod også ministeren sådan, at han faktisk bekræftede fru Sonja Mikkelsens ord om, at stort set alle vore pinde var accepteret, bortset fra den om de ekstraordinære stillinger. Om de ekstraordinære stillinger vil jeg lige føje nogle ord til, for det er jo ikke noget ukendt. Rent faktisk har Danmarks Tekniske Højskole for 5 år siden bedt Ligestillingsrådet om tilladelse til at opslå Ph.D.-stipendier udelukkende til kvinder, og man fik tilladelsen, selv om mi-